

Атанасіѣ, наедно съ три-тѣ си дщери:
 Теодосіѣ, Теоктистѣ и Евдоксіѣ, ѹловѣны
 за Христовѣ-тѣ вѣрѣ, покарани гы на сѣдѣ,
 Свѣтци-тѣ помислихѣ да не бы, като жены,
 ѹплашены отъ мѣкы-тѣ, да съ отрѣкхѣтъ
 отъ вѣрѣ-тѣ си, отиватъ двама-та въ
 града Кинопѣ, дѣто вѣхѣ затворены въ
 тѣмницѣ, сѣвѣтватъ и гы побѣчатъ да
 съ дѣржатъ наздравѣ, ѹтвѣрены въ любовь
 къмъ Хрста, и да съ неомѣтъ отъ мѣченіе 2).
 За това окарѣни на градоначалника Сиріана,
 ѹловаватъ и тѣхъ, та гы искарватъ на
 сѣдѣ, дѣто исповѣдахъ Христа истиннаго
 Бога. Тамъ, слѣдѣ много ѹгрозительны
 дѣмы и мѣмраніа отъ нечестивыхъ сѣдѣннѣхъ,
 измѣчени сѣкакъ, посѣкохъ гы, ведно съ
 реченны-тѣ жены мѣс. Іѹн. на 31. А нѣ-
 кои си потаенни Христіани прибрахъ тѣла-
 та имъ, и погребохъ гы скрышомъ въ чер-
 квѣ-тѣ на С-го А. Евангелиста Марка, по-
 ложени въ два грѣба — ѹ единыхъ Св. мѣч.
 Кира и Іована, а въ другыхъ Св. Атанасіѣ
 съ дщери-тѣ ѹ. Нѣ подеръ много години
 Св. Кырилъ Патріархъ Александрійскій, съ

2) смѣсено и отъ пролога.